

Kakor, kramar och kärlek

María Marta Molina de Monterroso
(Baserat på en sann berättelse)

Eva stod på tårna. Hon sträckte sig efter lådan i skåpet.

"Nu!" sa hon.

Hon öppnade lådan. Inuti fanns små figurer till en julkrubba gjorda av röd lera. Hon tog ut dem och lade Jesusbarnet försiktigt i krubban.

Sedan var det dags att klä julgranen. Eva hjälpte mamá och sin lillebror Nefi att hänga upp ljusslingor och *manzanillas* (små äppelliknande

frukter). Eva älskade den ljuvliga doften av de små gula frukterna. När papá kom hem hjälpte han Eva och Nefi att sätta stjärnan i toppen av granen.

Eva var glad att några av deras jultraditioner var desamma i år. Allt annat kändes så annorlunda.

För några veckor sedan drabbades deras stad i Guatemala av en orkan. Det kraftiga regnet och vindarna förstörde många hus. En del människor bodde fortfarande i härbärgen. Och många människor var sjuka på grund av covid-19-viruset.

Vanligtvis kom Evas fastrar, farbröder och kusiner på julafton till en stor fest. Eva och Nefi fick vara uppe sent. De gjorde *ponche* (bål) med sina fastrar och lekte med sina kusiner. Vid midnatt gick alla ut på gatorna, tände smällare och gav kramar till vänner och grannar.

Men i år kunde deras familjemedlemmar inte komma på besök. Och det skulle inte

"Julen blir inte densamma i år", sa Eva.

bli några julaftonskramar på gatorna.

Eva kände sig ledsen för allt roligt som hon skulle missa. "Julen blir inte densamma i år", sa hon.

Papá nickade. "Det är annorlunda. Men mamá och jag har en idé som kanske gör dig gladare."

"Julen handlar om att ge", sa mamá. "Vill du hjälpa oss köpa mat till familjerna som förlorade sina hem i orkanen?"

"Okej!" sa Eva. Nefi nickade.

Eva och Nefi följde med mamá till affären. Eva hjälpte till att lägga maten i påsar. Då fick hon en idé!

"Mamá", sa hon, "kan du hjälpa Nefi och mig baka kakor till barnen i härbärget? Vi kan ta med dem när vi går dit med maten!"

Mamá sa ja. Eva, Nefi och mamá bakade kakor tillsammans i flera dagar. Eva och Nefi lade kakorna i små plastpåsar och knöt ihop dem med snören. Sedan tog de på sig munskydden och gick med

mamá och papá till härbärget där familjerna bodde.

"Det är så många barn här", sa Nefi. "Har vi tillräckligt med kakor?"

"Jag hoppas det. Vi ber en bön", sa Eva. De blundade.

Eva bad tyst: "Käre himmelske Fader, hjälp oss så att alla här kan känna din kärlek."

Barnen i härbärget stod i en lång kö. Eva och Nefi gav varje barn ett paket kakor. Det fanns tillräckligt med kakor till alla!

När de gick hem kände sig Eva inte ledsen längre. Hon log brett. Hon hade inte kunnat ge kramar till sina vänner på julafton. Men varje paket med kakor var som en kram från hennes hjärta. ●

Det här hände i Guatemala.

Gå till sidan 38 för ett kakrecept från Guatemala!

Eva och Nefi talar ett språk som heter *q'eqchi'*. De är glada att ett nytt tempel byggs i Cobán, nära deras hem!

ILLUSTRATIONER: JIMMY HOLDER